

Spodsbjerg. Der gaar nemlig en bred Dæmning fra Kysten et Stykke ud i Bæltet, og denne Dæmning benyttes til Kørevej. Dæmningen udmunder i et Brohoved, og det er her ved dette Brohoved, at Postdampskibet lægger til. Der gaar nemlig daglig om Formiddagen et Postdampskib fra Nakskov til Spodsbjerg, og om Eftermiddagen vender det atter tilbage til Nakskov med Posten fra Langeland. Naar der nu bygges en Mole Nordøst for dette Brohoved et Stykke ude og pegende ind imod Land, saa vil man i det Bækken, der vilde blive inden for en saadan Mole, have en Havn. Vandet er dybt paa dette Sted, og selv Skibe af et ikke ringe Dybgaende ville kunne gaa derind. Saaledes som Forholdet er, ere Fiskerne her ganske uheldig stillede. Deres Baade maa de, hver Gang de vende tilbage fra Fiskefangst, fortoje ved en almindelig Baadebro, der støtter sig med den ene Ende til den Dæmning, som jeg har omtalt før, og her ligge saa Baadene i Rækker, den ene tæt ved Siden af den anden, og Rækkerne ligeledes tæt bag ved hinanden. Nu er imidlertid Forholdet dette, at naar der er stærk Østvind eller Nordøstvind, saa er Bølgegangen svær netop paa dette Sted ind mod Langelands Kyst, og Baadene ere paa den Maade i stadig Uro. De hugge og tørne mod hinanden og lide i den svære Bølgegang meget Havari. Det hænder ogsaa undertiden, at en Baad ligefrem stødes løs og driver bort, undertiden ogsaa paa den Maade, at den ligefrem med Kraft drives ind mod Kysten og lider saa megen Skade, at det koster meget at faa den udbedret igen. Naar der er stærk Bølgegang paa disse Steder ved Nattetid, have Fiskerne for at sikre sig og for at gøre Tabet, som muligt kan være forbundet dermed, saa ringe som muligt, i lang Tid maattet holde Nattevagt ved deres Baade. Men det er ikke bare deri, at Ulempen bestaar ved de Forhold, som findes paa dette Sted. Naar nemlig Fiskerne komme hjem med deres Fangst, som Regel om Morgenen tidlig, skulle de have denne Fangst ført over i en større Fiskerkvase og derefter sejle med den over til Lolland til et Punkt, som hedder Taars. Der skal Fiskefangsten overføres i et andet Skib og med det føres til en af de nordtyske Havnebyer for at afsættes der. Det er en overordentlig besværlig Ting. Naar man fik en anden Havn ved Spodsbjerg, saa vilde Forholdet være dette, at Baadene i alt Fald kunne ligge trygt og sikkert inde i denne Havn, hvad enten der var høj eller ringe Bølge-

gang. Baadene ville være tilstrækkelig beskyttede af den Mole, hvorom jeg her har talt, og som egentlig er det vigtigste Anlæg i Forbindelse med Anlægget af en Havn paa dette Sted. Og naar de komme hjem med Fangsten, ville de ogsaa her i Læ af denne Mole uden at fortrædages i nogen Maade af Bølgegangen eller Stormen kunne overføre Fangsten i et større Skib og sejle den bort direkte til de tyske Havne, eller om muligt ordne det saaledes, at det samme Skib, som hentede Lasten af Fisk i Taars paa Lolland, ogsaa kom til Langeland og indtog Fiskene der. Under alle Omstændigheder ville Fiskerne paa dette Sted være betydelig heldigere stillede, hvis de havde en saadan Havn, end Tilfældet nu er. For øvrigt skal jeg bemærke, at ogsaa i en anden Henseende vil en saadan Havn gøre megen Nytte. Ude i Langelandsbæltet er det ikke blot Langelandsfiskerne, der drage paa Fangst, men der fiske ogsaa Jyder, Fynboer og Lolliker, og disse ville naturligvis ogsaa kunne have Nytte af en saadan Havn paa samme Maade som Langelandsfiskerne. Jeg skal i denne Sammenhæng bemærke, at der er ikke en eneste Havn paa Langelands Østkyst, der er omkring 8 Mile lang. Derimod er der flere Fiskerihavne paa Vestkysten af Langeland, og det forekommer mig da, at man maa kunne skønne, at denne Havn vilde have stor Betydning. Forholdet er nemlig dette, at det ikke blot er paa dette Punkt, jeg her har nævnt, Spodsbjerg, at der bor Fiskere, men der bor Fiskere langs Kysten fra Nord til Syd, og det er indlysende, at alle de, der bo mod Nord og Syd, selv om de ere 1 eller 1½ Mil borte, ville ogsaa kunne have Nytte af Havnen, men hertil kommer endnu et Forhold, og det er dette, at Postdampskibet, der befarer Strækningen Nakskov—Spodsbjerg, kan undertiden ikke en Gang komme ind med Posten og Passagererne af den Grund, at der er Storm af Øst eller Nordøst; da er Bølgegangen saa svær og saa voldsom paa dette Sted under Kysten ved Spodsbjerg, at man i hvert Fald undertiden vender tilbage, fordi man ikke tør sejle ind til Broen med Dampren, da man er bange for, at den skal lide Havari ved at støde an der, og i en tredje Henseende kunde ogsaa denne Havn have sin Betydning, idet den nemlig kunde blive en Tilflugtshavn for alle de Fiskere, der færdes i dette Farvand, og deres Tal er ingenlunde ringe. Jeg skal dog tillige tilføje, at ogsaa for Korsør-Kieldamperen vilde Havnen kunne faa stor Betydning.